

**ΦΙΛΟΖΩΪΚΟΣ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΚΑΠΑΝΔΡΙΤΙΟΥ
ΠΟΛΥΔΕΝΔΡΙΟΥ**

ΦΙΛΟΖΩΪΚΟΣ & ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΟΛΥΔΕΝΔΡΙΟΥ & ΚΑΠΑΝΔΡΙΤΙΟΥ

Αξιότιμοι κύριοι,

Στα πλαίσια του Εθνικού Διαλόγου για το κυνήγι, που ξεκίνησε στις 10 Μαρτίου 2016 στο Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας και έχει παραταθεί μέχρι την 22^α Μαΐου 2016, προκειμένου να συνδιαμορφωθεί ένα Εθνικό Πλαίσιο πάνω στο οποίο θα βασιστεί το νέο Σχέδιο Νόμου, θέλοντας και εμείς από την πλευρά μας να συμβάλουμε στην προσπάθεια αναμόρφωσης και εκσυγχρονισμού του κυνηγιού στην χώρα μας, θα αναφερθούμε στο κάτωθι θέμα που κατά την κρίση μας πρέπει να μπει στον βασικό κορμό της ατζέντας του διαλόγου.

Είναι πλέον παγκοίμως γνωστό ότι η κυνηγετική δραστηριότητα είναι πλέον ανεξέλεγκτη, και μάλιστα καθ' όλο το έτος, όπως προκύπτει από τις σχετικές αναφορές των οικολογικών οργανώσεων, των κέντρων περιθάλψεως αγρίων ζώων και πτηνών, αλλά και από δημοσιεύματα του ημερησίου τύπου, και καταγγελίες κατοίκων ακόμη και αστικών ή ημιαστικών περιοχών, περί διεξαγωγής του κυνηγιού ακόμη και πλησίον των οικιών τους.

Σύμφωνα με το άρθρο 256 του Ν.Δ. 86/1969 (Δασικός Κώδικας), *“Απαγορεύεται η θήρα των εντός πόλεων, κωμοπόλεων, χωρίων ή συνοικισμών εν γένει και εις ακτίνα 250 μέτρων από της παρυφής αυτών ή εις ακτίνα 100 μέτρων από μεμονωμένων οικιών”*.

Ο Σύλλογός μας βρίσκεται στο Καπανδρίτι Αττικής και περιλαμβάνει και την περιοχή του Πολυδενδρίου, ευρισκόμενα αμφότερα στις ανατολικές απολήξεις της Πάρνηθας. Την τελευταία κυνηγετική περίοδο, και παρά το γεγονός ότι αντίστοιχα προβλήματα έχουν ανακύψει και σε παλαιότερες κυνηγετικές περιόδους, έχει ενταθεί σε αφόρητο

πλέον βαθμό η αυθαιρεσία και η ανευθυνότητα των κυνηγών που επιλέγουν την περιοχή του Καπανδριτίου και του Πολυδενδρίου για να ασκήσουν την εν λόγω δραστηριότητά τους, καθώς έχουν φθάσει πλέον σε απόσταση αναπνοής όχι μόνο από κατοικίες οι οποίες βρίσκονται στα όρια του οικισμού και σύμφωνα με τον εννοιολογικό προσδιορισμό του προπαρατιθέμενου άρθρου μπορούν να χαρακτηρισθούν ως μεμονωμένες κατοικίες, αλλά και από κατοικίες οι οποίες βρίσκονται στις παρυφές του χωριού μας, παραβιάζοντας αφενός κατάφωρα την προρρηθείσα διάταξη του άρθρου 256 του Δασικού Κώδικα και μη συμμορφούμενοι αφετέρου με τους ισχύοντες κανόνες ηθικής και καλής εν γένει συμπεριφοράς των κυνηγών, που σκοπούν στη διατήρηση της ασφάλειας και ησυχίας των κατοίκων.

Αποτέλεσμα της παράνομης και εγκληματικής τους αυτής συμπεριφοράς είναι η διατάραξη της οικιακής ειρήνης και ησυχίας των κατοίκων των ως άνω περιοχών και η θέση σε άμεσο κίνδυνο της σωματικής τους ακεραιότητας, καθώς και των σκύλων και άλλων οικόσιτων ζώων που φιλοξενούν και περιθάλπουν στις κατοικίες τους.

Παρά το ότι επανειλημμένως και εντόνως, τόσο ο Σύλλογός μας όσο και μεμονωμένοι κάτοικοι της περιοχής, έχουμε ζητήσει από τους παραβάτες κυνηγούς να απομακρυνθούν από τις οικίες μας και να κυνηγήσουν στην προβλεπόμενη από τον Δασικό Κώδικα απόσταση, εν τούτοις αυτοί κωφεύουν, με αποτέλεσμα την διαρκή πρόκληση τρόμου και ανησυχίας σε εμάς τους κατοίκους και τα κατοικίδια μας. Χαρακτηριστικό της κατάστασης που επικρατεί είναι ότι σε καθημερινή βάση, καθ' όλη τη διάρκεια της κυνηγετικής περιόδου, είμαστε αναγκασμένοι να καθαρίζουμε τους περιβάλλοντες χώρους των κατοικιών μας από τα υπολείμματα (σκάγια) των σφαιρών που εξαπολύονται γύρωθεν και ύπερθεν των οικιών μας.

Κατά την πρόσφατη μάλιστα κυνηγετική περίοδο, οι έκνομες συμπεριφορές σε βάρος ημών των κατοίκων και των ιδιοκτησιών μας έχουν λάβει ανεξέλεγκτες πλέον διαστάσεις, τελούσες μάλιστα υπό την ανοχή των τοπικών αστυνομικών και δασικών αρχών, οι οποίες ουδέν μέχρι σήμερα έχουν πράξει για την αντιμετώπισή της, παρά την πληθώρα των μέχρι σήμερα καταγγελιών και αναφορών στις οποίες έχουμε προβεί τόσο εμείς όσο και ατομικά άλλοι «συμπάσχοντες» κάτοικοι.

Υπό το φως των ανωτέρω, κρίνεται επιβεβλημένη η τροποποίηση και ο εκσυγχρονισμός της -όπως παρωχημένης και μη πληρούσας πλέον τα σύγχρονα δεδομένα και ανάγκες- διάταξης του άρθρου 256 του Ν.Δ. 86/1969 (Δασικού

Κώδικα) και της συνακόλουθης αύξησης της ακτίνας πέραν της οποίας θα επιτρέπεται εφεξής η θήρα, από τις παρυφές των πόλεων, κωμοπόλεων, χωριών ή συνοικισμών, αλλά και από αυτές των μεμονωμένων οικιών.

Προτείνουμε ειδικότερα την απαγόρευση της θήρας των εντός πόλεων, κωμοπόλεων, χωριών ή συνοικισμών εν γένει και εις ακτίνα 400 μέτρων από της παρυφής αυτών ή εις ακτίνα 300 μέτρων από μεμονωμένων οικιών.

Απαραίτητο επίσης μέτρο για την επαρκή δασο/θηροφύλαξη και την εξάλειψη αντίστοιχων με τα προαναφερθέντα συμπεριφορών, είναι η ύπαρξη φυσικής παρουσίας δασικών υπαλλήλων ή/και -εποχιακών έστω- θηροφυλάκων μέσα στο δάσος και γενικότερα στο φυσικό περιβάλλον, καθώς δεν γίνεται φύλαξη με εποπτεία εκ του μακρόθεν. Άλλωστε οι μηνύσεις για παραβάσεις του νόμου περί θήρας παρουσιάζουν το μεγαλύτερο βαθμό δυσκολίας σε σχέση με τις υπόλοιπες παραβάσεις της δασικής νομοθεσίας, κυρίως διότι η τεκμηρίωσή τους απαιτεί την κατάληψη επ' αυτοφώρω του δράστη. Δεν νοείται τουλάχιστον στην περιοχή του Καπανδριτίου - Πολυδενδρίου να μην υπάρχει τουλάχιστον ένας δασο/θηροφύλακας ο οποίος να εποπτεύει την τήρηση της Δασικής και Κυνηγετικής νομοθεσίας και να λειτουργεί περαιτέρω αποτρεπτικά για τους επίδοξους παραβάτες.

Ένα ακόμη μέτρο που φρονούμε ότι μπορεί να λειτουργήσει αποτρεπτικά, είναι η θέσπιση πίνακα και η επιβολή αυστηρών προστίμων, ανεξαρτήτων της τυχόν ποινικής δίωξης, κατά τη διαπίστωση των προβλεπόμενων από τη νομοθεσία παραβάσεων θήρας από το δασικό όργανο που τις βεβαιώνει.

Με τιμή,